

PROP DE VOSALTRES

Dia de la gent gran

Estimats diocesans:

Cada any es dedica un dia significatiu a molts esdeveniments i sectors socials, que serveix per recordar i commemorar una gesta de la història o per fer visible un grup humà o un problema de la societat. Sovint en aquestes diades s'assenyalen de forma més rellevant algunes malalties, per conscienciar tothom que convé lluitar contra les causes i conseqüències que les provoquen: el càncer, el tabaquisme, les afeccions cardíques, de laringe... Tots prenem precaucions davant els efectes d'un patiment i, de manera

conscient o inconscient, hem passat a l'ajuda i a la compassió d'aquesta mena de malalts.

També hi ha jornades per destacar algun sector social: nens, missioners, refugiats, família, voluntaris i un llarg etcètera. En aquest comentari m'agradaria centrar-me en els ancians, els avis o la gent gran. La meua reflexió vol anar més enllà de la confessionalitat d'aquest grup humà i vull fer un reconeixement i gratitud a tots els qui dediquen la seva vida a la família, al treball i a la societat. L'Església ha triat el 26 de juliol perquè els cristians celebren la diada de la gent gran, en record de sant Joaquim i santa Anna, els pares de la Mare de Déu i, per tant, els avis de Jesús. Oferim, d'entrada, la nostra oració a tota la gent gran que viu al voltant de les nostres llars, a les residències o estan ingressats als hospitals.

En alguna altra ocasió hem fet referència al moviment apostòlic eclesial de Vida Creixent, i n'hem

valorat la seva presència i les seves activitats en moltes parròquies. Avui eixamplim la mirada a tots els ancians, i sobretot, als qui viuen sols o estan malalts sense cures familiars, als qui han fugit de les guerres o de les fams, als qui el desamor ha trencat els llaços de la proximitat i de l'afecte, als qui suporten amb moltes dificultats la mort d'algun fill o del mateix cònjuge. Hi ha una gran quantitat de gent gran que necessita la nostra oració i la nostra companyia afectiva; i és fonamental que ningú quedi enfonsat pel pes de la solitud.

Si no podem atendre aquesta problemàtica comuna estesa per tot el món, no cal buscar excuses per la falta d'implicació i preguntem-nos per la nostra actitud amb els qui viuen a prop nostre. A més de l'experiència de gaudir del seu afecte i d'alegrar-nos de la plenitud d'amor que molts manifesten amb els nets, tenim al nostre abast textos

i conferències d'experts que ens marquen el camí per humanitzar, encara més, el nostre món i el nostre entorn. Durant aquestes últimes setmanes el papa Francesc ha dedicat la seva reflexió dels dimecres a aquesta realitat social.

La Subcomissió Episcopal per a Família i Defensa de la Vida ha publicat un text molt clar que ha titulat *L'ancianitat: riquesa de fruits i benediccions* que ens pot ajudar molt en el compromís personal i social cap a aquest benvolgut grup de persones. El document té una conclusió: a la vellesa, necessitem conèixer-la, reconèixer-la i «inventar-la» amb unes propo-

tes concretes que van des de l'atenció pastoral fins a l'acolliment i la trobada intergeneracional que enriqueixen culturalment i socialment les relacions.

Acabo amb una enumeració de circumstàncies per les quals passa la vida durant aquesta edat: la fi de la vida laboral, la pèrdua de facultats, l'absència de companys de viatge, l'augment dels records i la disminució dels projectes, el pas de ser cuidador a ser cuidat i la proximitat de la «meta». En aquestes situacions, tots nosaltres, fills i nets, amics i veïns, estem obligats a tenir una gran compassió per la fragilitat dels grans i intentar comprendre les seves reaccions fent servir més que mai la paciència, l'afecte i la comprensió.

Amb el meu afecte i benedicció,

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

Tornen els actes de la Romeria dels Fanalets de Sant Jaume

L'Agrupació Ilerdenca de Pessebristes ja ho té tot a punt perquè Lleida torni a acollir la tradicional Romeria dels Fanalets, el diumenge 24 de juliol, des de la Parròquia del Carme fins a la plaça de la Catedral. A causa de la pandèmia, aquest acte tan esperat pels infants de la ciutat, no s'havia pogut portar a terme. Està previst que el Bisbe presideixi la missa a les 20 hores a la Parròquia del Carme per donar pas cap a les 21 hores a la tradicional Romeria dels Fanalets amb els infants com a protagonistes així com la imatge de sant Jaume, acompanyats per la música de la

Banda Municipal de la ciutat, els gegants i les autoritats. Els actes ja comencen demà dia 18 amb una ofrena floral a la Capella del Peu del Romeu i cada dia està previst algun acte. Cal destacar l'acte de lliurament de premis del LXXX Concurs de Fanalets de Sant Jaume que tindrà lloc el divendres 22 a la sala d'actes de la Regidoria de Cultura. Un altre acte rellevant és la segona trobada de Jauemes, Santiagos i Iagos de Lleida que tindrà lloc el dia 25 de juliol. Podeu consultar tots els actes a la pàgina web de l'Agrupació Ilerdenca de Pessebristes: www.pessebristeslleida.com.

CERCA DE VOSOTROS

Día de la gente mayor

Queridos diocesanos:

Hay acontecimientos o sectores sociales que tienen un día significativo a lo largo del año. Sirve para recordar o conmemorar una gesta de la historia o para hacer visible un grupo humano o un problema que tiene la sociedad. Algunas enfermedades son destacadas en mayor medida en una jornada concreta para concienciar a todos de que conviene luchar contra las causas o consecuencias de determinada dolencia: el cáncer, el tabaquismo, las afecciones cardíacas o laríngeas... Todos nosotros nos hemos puesto en guardia ante los efectos de un padecimiento y, consciente o inconscientemente, hemos pasado a la ayuda o a la compasión de tal clase de enfermos.

También se dan las jornadas para destacar un sector social: niños, misioneros, refugiados, familia, voluntarios y un largo etcétera. Me gustaría señalar en este comentario a los ancianos, los abuelos o la gente mayor. Aunque mi reflexión va más allá de la confesionalidad de este grupo humano. Deseo un reconocimiento y gratitud en general para todos los que han dedicado su vida a la familia, al trabajo y a la sociedad. Los cristianos lo celebramos ahora porque la Iglesia les ha reservado su día, el 26 de julio, que recuerda a san Joaquín y a santa Ana, los padres de la Virgen María y, por tanto, los abuelos de Jesús. Vaya por delante nuestra oración por todos los mayores que viven alrededor de nuestros hogares, en las residencias o están ingresados en los hospitales.

En alguna otra ocasión nos hemos referido a Vida Creixent, movimiento apostólico de la Iglesia. Hemos valorado su presencia y sus actividades en muchas parroquias. Hoy la mirada se amplía a todos los ancianos, sobre todo, a aquellos que viven solos o están enfermos sin cuidados familiares, a quienes han huido de las guerras o de las hambrunas, a todos los que el desamor ha roto los lazos de la cercanía y del cariño, a aquellos que soportan con muchas dificultades la muerte de algún hijo o del mismo cónyuge. Gran cantidad de mayores necesita nuestra oración y nuestra compañía afectiva; es fundamental que nadie quede hundido por el peso de la soledad.

Si no podemos atender esta problemática extendida por todo el mundo, no busquemos excusas por la falta de implicación y preguntémosnos por nuestra actitud con los que viven junto a nosotros. Además de la experiencia de gozar con su cariño y de alegrarnos de la plenitud de amor que manifiestan muchos de ellos con los nietos, tenemos a nuestro alcance escritos y conferencias de expertos que nos marcan el camino para humanizar, todavía más, nuestro mundo y nuestro entorno. Durante estas últimas semanas el papa Francisco ha dedicado su reflexión de los miércoles a esta realidad social. La Subcomisión Episcopal para Familia y Defensa de la Vida ha publicado un texto muy claro que ha titulado *La ancianidad: riqueza de frutos y bendiciones*. Nos puede ayudar mucho en el compromiso personal y social hacia este querido grupo de personas. El documento tiene una conclusión: a la vejez necesitamos conocerla, reconocerla e «inventarla» con unas propuestas concretas que van desde la atención pastoral hasta la acogida y el encuentro intergeneracional que enriquecen cultural y socialmente las relaciones.

Termino con la enumeración de circunstancias por las que pasa la vida durante esta edad: el final de la vida laboral, la pérdida de facultades, la ausencia de compañeros de viaje, el aumento de los recuerdos y la disminución de los proyectos, el paso de ser cuidador a ser cuidado y la cercanía de la «meta». Con estas circunstancias, todos nosotros, hijos y nietos, amigos y vecinos, estamos obligados a tener una gran compasión por la fragilidad de los mayores y a intentar comprender sus reacciones utilizando más que nada la paciencia, el cariño y la comprensión.

Con mi afecto y bendición,

† Salvador Giménez Valls
Obispo de Lleida

Balanç positiu de l'escola de pregària de la Parròquia d'Almenar

La Parròquia de la Mare de Déu de l'Assumpció d'Almenar, durant aquest curs 2021-2022, s'ha dut a terme un projecte molt ben rebut per part de la comunitat. Es tracta de «L'escola de pregària, pregar amb els sants».

Mn. Xavier Navarro, conjuntament amb l'animadora de Comunitat Montse Sánchez, han elaborat un mètode senzill de pregària comunitària que vol oferir un espai de trobada on es proposa pregar de manera diferent, amb l'objectiu de facilitar la descoberta de noves possibilitats per a la pregària.

El projecte va sorgir en constatar que les persones que assistien a les celebracions tenien ganes de poder compartir més temps junts. Aleshores vam pensar que podríem oferir un espai de pregària, no tan condicionat pel temps, on es poguessin «tastar» altres for-

mes de pregar. Tenint present l'exhortació del papa Francesc *Gaudete et Exsultate* on fa una crida a la santedat a tots els cristians, es va pensar en elaborar una metodologia que girés entorn a la santedat.

Es va proposar fer les trobades els diumenges a la tarda, un cop al mes. Cada sessió estaria centrada en un sant, es donaria a conèixer la seva biografia, textos escrits per ell i pregàries, entremig dels mateixos es cantaria, per finalitzar cada sessió s'anava introduint punts de l'exhortació. Per aju-

dar en la reflexió també es proposaven algunes preguntes després de cada text.

Es va finalitzar el curs amb un berenar on tothom manifestava la seva alegria i satisfacció per poder compartir un temps que els ha ajudat a pregar de manera diferent, alhora que vivint i generant comunió fraterna.

Pregar junts uneix les persones i conèixer la vida dels sants dona coratge i esperança alhora d'enfrontar la vida quotidiana.

Donem gràcies a Déu per aquesta bonica experiència.

Sopar solidari a favor de Càritas a Aitona

Càritas Parroquial d'Aitona va organitzar fa uns dies el ja tradicional Sopar solidari en benefici dels usuaris de l'entitat. Hi van participar més de 300 persones i l'esdeveniment va servir per donar a conèixer la tasca que l'entitat duu a terme en aquesta població, gràcies a les persones voluntàries que ho fan possible. Així mateix, la recaptació de fons es va destinar a Càritas Diocesana de Lleida amb una recollida total de 1.580 euros. L'acte va comptar amb la col·laboració de l'Ajuntament d'aquesta localitat del Baix Segre.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex_es: «Demano a totes les comunitats diocesanes i religioses que augmentin els moments d'oració per la pau. Déu és només el Déu de la pau, no és el Déu de la guerra, i els que donen suport a la violència profanen el seu nom» (13 de març).

@Pontifex_es: «Les temptacions es presenten sovint sota una aparent forma de bé. El diable sempre utilitza l'engany, arriba «amb cara d'àngel». Si cedim als seus afalacs, acabem justificant la nostra falsedat emmascarant-la amb bones intencions» (14 de març).

@Pontifex_es: «Déu és Pare i et mira com el millor dels pares: no veu els resultats que encara no has aconseguit, sinó els fruits que pots donar; no porta el compte de les teves faltes, sinó que realça les teves possibilitats; no es deté en el teu passat, sinó que aposta amb confiança pel teu futur» (20 de març).

@Pontifex_es: «Pensem en les dones, en els nens, que amb el temps, sense treball, separades dels seus marits, seran assetjades pels «voltors» de la societat. Protegim-les, si us plau» (20 de març).

S'estrena als cinemes el documental sobre el Camí Ignasià

El documental *El Camí Ignasià* es va estrenar fa uns dies a la Filmoteca Vaticana i està previst que arribi als cinemes catalans el 22 de juliol. Aquesta pel·lícula, dirigida per Jordi Roigé i produïda per Animaset, recorda la figura de sant Ignasi de Loiola, amb motiu dels 500 anys de la seva conversió.

Alguns enclavaments de Lleida, com la capella del Peu del Romeu, l'ermita de la Mare de Déu de Butsènit, la Seu Vella, l'interior de l'església de Santa Maria del castell templer de Gardeny, la Catedral Nova, l'antic Hospital de Santa Maria i també la Plaça Paeria i el carrer Major es podran veure en aquest film impulsat per la Companyia de Jesús.

El documental pretén donar a conèixer i promoció el Camí Ignasià a semblança del Camí de Sant Jaume, presentant l'experiència humana i espiritual de quatre pelegrins hongaresos, Benjamin Beer, Balazs Szalma, Júlia Maria Kovacs i Katalin Asztalos, acompanyats com a guia pel jesuïta Josep Lluís Iriberrí, director del *Camí Ignasià*. Tots cinc ressegueixen el camí que va recórrer el cavaller Ignasi de Loiola l'any 1522, des de la seva casa natal a Azpeitia (País Basc), passant per la Rioja, Navarra, Aragó fins arribar a Catalunya.

El Camí consta de 27 etapes i 650 kilòmetres. Pel que fa a Catalunya són 183 els kilòmetres que repar-

tits en set etapes, porten els pelegrins de Fraga (La Franja) a Lleida, com a culminació de la 21a etapa. De la capital del Segrià el camí continua per Bell-lloc, Palau d'Anglesola, Cervera, Igualada i Montserrat per arribar finalment a la Cova de Manresa, on sant Ignasi va començar a escriure els *Exercicis espirituals*, base de l'espiritualitat que el portaria a fundar la Companyia de Jesús.

La Generalitat de Catalunya, el Patronat de Turisme de la Diputació de Lleida, Turisme de la Rioja i l'Ajuntament de Manresa han col·laborat per a què aquesta pel·lícula sigui una realitat.

Cloenda del curs del moviment Vida Creixent

El moviment Vida Creixent del nostre bisbat va cloure el curs fa uns dies amb uns actes a la Casa de l'Església-Acadèmia Mariana. Com ja és tradició, primer es va acollir els diferents grups a l'entrada de l'edifici i després els assistents van pujar fins al teatre per escoltar la xerrada de Mn. Joan Bajo, consiliari del moviment a Tortosa i gerontòleg psicossocial, titulada «Renéixer, una nova oportunitat».

Després del descans i d'una mica d'esmorzar va ser el torn de l'assemblea en la qual es va fer un balanç del curs que ha comptat amb conferències, recessos i sortides. Abans del dinar, el bisbe Salvador va presidir una eucaristia a l'oratori de la Mare de Déu de l'Acadèmia.

REFLEXIONS

APORTACIONS ECLESIALS
A LA BIOÈTICA

Les encíclicques papals

Hi ha dues encíclicques papals després del Concili Vaticà II que afecten especialment a la bioètica: l'encíclica *Evangelium Vitae* de sant Joan Pau II, sobre el valor inviolable de la vida humana, i l'encíclica del papa Francesc *Laudato Si'*, sobre la cura de la casa comuna.

Laudato Si', entre moltes altres qüestions que aborda, fa una afirmació que per a mi és molt il·lustrativa de la necessitat d'un abordatge integral del «bios» i l'«ethos» en permanent connexió i diàleg: «L'ambient humà i l'ambient natural es degraden junts, i no podem afrontar adequadament la degradació ambiental si no parem atenció a les causes que tenen a veure amb la degradació humana i social.»

La interconnexió és evident. L'ètica ens convida a tenir cura respectuosament de totes les nostres relacions per progressar humanitzadament.

Moltes vegades s'afronten les anàlisis teòriques de la realitat amb una mirada esbiaixada que no inclou els exclosos. És ben sabut que l'òptica des de la qual es contempla la realitat matisa la percepció de la mateixa. El cristianisme ha convidat sempre a seguir Jesucrist en el seu moviment kenòtic d'abaixament. Només agafant la humanitat des de baix, des dels pobres i exclosos, arribarem a societats justes, humanes i felices.

«No podem deixar de reconèixer que un veritable plantejament ecològic es converteix sempre en un plantejament social, que ha d'integrar la justícia en les discussions sobre l'ambient, per escoltar tant el clam de la terra com el clam dels pobres.»

He tractat de posar en relleu la centralitat de la persona en la tasca bioètica. I si això és així l'hospitalitat és una de les seves grans oportunitats i necessitats.

Margarita Bofarull, rscj

Fragment de la ponència «Bioètica del Concilio Vaticano II hasta hoy: oportunidades y límites». I Congrés Mundial de Bioètica, El Escorial, 2017

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

18. ■ Dilluns (litúrgia de les hores: 4a setmana) [Mi 6,1-4.6-8 / SI 49 / Mt 12,38-42]. Sant Frederic, bisbe d'Utrecht i mr.; santa Marina, vg. i mr.; santa Simforosa i els seus 7 fills, màrtirs.

19. ■ Dimarts [Mi 7,14-15.18-20 / SI 84 / Mt 12,46-50]. Santa Àurea, vg. i mr. a Sevilla; sant Símac, papa (sard, 498-514); beat Pere de Cadireta, dominicà, de Moià.

20. ■ Dimecres [Jr 1,1.4-10 / SI 70 / Mt 13,1-9]. Sant Apol·linar, bisbe i mr.; sant Elies, profeta (s. IX aC); sant Torlaci, bisbe; sants Pau i Sisennand, diaques i mrs. a Còrdova; santa Margarida, vg. i mr.; santa Liberata, vg. i mr.

21. ■ Dijous [Jr 2,1-3.7-8.12-13 / SI 35 / Mt 13,10-17]. Sant Llorenç de Bríndisi (1559-1619), prevere caputxí i doctor de l'Església; sant Daniel,

profeta (s. VII-VI aC); santa Pràxedes, vg.

22. □ Divendres [Ct 3,1-4a (o bé: 2Co 5,14-17) / SI 62 / Jo 20,1.11-18]. Santa Maria Magdalena (de Magdala), deixebla de Jesús; sant Teòfil, pretor romà mr.; sant Menelau, abat.

23. □ Dissabte [Ga 2,19-20 / SI 33 / Jo 15,1-8]. Santa Brígida (Suècia, 1303-Roma, 1373), rel. viuda, fund. Institut del Salvador i patrona d'Europa; sant

Bernat d'Alzira i santes Maria i Gràcia, mrs.; santa Cunegunda, rel. franciscana.

24. ■ Diumenge vinent, XVII de durant l'any (lit. hores: 1a setm.) [Gn 18, 20-32 / SI 137 / Col 2,12-14 / Lc 11, 1-13]. Sant Víctor, mr.; sant Borís, mr.; santa Cristina, vg. i mr.; beates Pilar, Maria Àngels i Teresa, vgs. carmelitanes i mrs. a Guadalajara; sant Xarbel Makluf, prev.; beat Josep Sala i Picó, prev., i companys mrs.

Diumenge XVI de durant l'any (C)

COMENTARI

«La part que Maria ha escollit és la millor, i no li serà pas presa»

Sembla que l'evangeli d'avui ens presenta un dilema entre acció i oració. Per una banda tenim Marta *molt atafegada* per obsequiar el Mestre, tan atafegada que ha perdut la pau, la calma interior i es queixa directament a Jesús: *Senyor, no us fa res que la meva germana m'hagi deixat sola a servir?* Aquí acusa el mateix Jesús de ser còmplice de l'actitud de Maria que *asseguda als peus del Senyor escoltava la seva paraula*. I Marta ara exigeix el Senyor: *Digueu-li, si us plau, que m'ajudi*. La situació sembla clara: hi ha feina a la casa i mentre una germana es preocupa de tot, l'altre només està pendent d'escoltar l'hoste que acaba d'arribar. La temptació nostra és la de donar la raó a Marta.

Però, què diu Jesús? *Marta, Marta, estàs preocupada i neguitosa per moltes coses, quan només n'hi ha una de necessària. La part que Maria ha escollit és la millor, i no li serà pas presa*. Jesús està dient que escoltar la paraula que ve de Déu, escoltar Jesús té la prioritat absoluta sobre les altres preocupacions de la vida per molt importants que siguin. El servei no s'ha de separar de la fe, ha de ser fruit de l'amor al Senyor. Si escoltem Jesús, després el servei (sempre necessari) serà més autèntic i viscut amb més pau. En aquest sentit serà un «millor» servei.

De fet, la primera lectura lloa l'actitud de servei i hospitalitat d'Abraham: *Atureu-vos amb el vostre servent, portaré aigua per rentar-vos, aniré a buscar unes llesques de pa...* El premi d'aquesta hospitalitat és: *L'any que ve tornaré aquí i Sara, la teva esposa, haurà tingut un fill*. El servei al germà és absolutament indispensable.

El mateix Pau parla de servir, però en aquest cas és un servei diferent: *Jo soc servidor d'aquesta Església... instruíem els homes en tots els secrets de la saviesa que ve de Déu*.

Tots hem de servir com Marta o com Pau, però el que cal fer primer és sempre escoltar la Paraula del Senyor. Llavors el servei serà autèntic, viscut amb pau i sense neguit i veient el mateix Crist en les persones que servim.

► Lectura del llibre del Gènesi (Gn 18,1-10a)

En aquells dies, el Senyor s'aparegué a Abraham a l'alzina de Mambré. Abraham seia a l'entrada de la tenda, quan la calor del dia era més forta. Alçà els ulls i veié tres homes aturats davant d'ell. Així que els veié corregué a rebre'ls des de l'entrada de la tenda, es prosternà, inclinà el front fins a terra i digué: «Senyor, si m'heu concedit el vostre favor, us prego que no passeu sense aturar-vos amb el vostre servent. Permeteu que portin aigua per rentar-vos els peus i reposeu a l'ombra de l'alzina. Entretant aniré a buscar unes llesques de pa i refareu les vostres forces per a continuar el camí que us ha fet passar prop del vostre servent.» Ells li respongueren: «Molt bé. Fes tal com has dit.» Abraham entrà de pressa a la tenda i digué a Sara: «Corre, pren tres mesures de farina blanca, pasta-la i fes-ne panets.» Després corregué cap al ramat, trià un vedell tendre i gras i el donà al mosso perquè el preparés de seguida. Quan tot era a punt, prengué mató, llet i el vedell, els ho serví i es quedà dret al costat d'ells sota l'ombra de l'alzina, mentre ells menjaven. Llavors li preguntaren: «On és Sara la teva esposa?» Abraham respongué: «És dintre la tenda.» Ell li digué: «L'any que ve tornaré aquí, i Sara, la teva esposa, haurà tingut un fill.»

► Salm responsorial (14)

R. *Senyor, qui podrà estar-se a casa vostra?*

Qui podrà viure a la muntanya sagrada? / El qui obra honradament / i practica la justícia, / diu la veritat tal com la pensa; / quan parla, no escampa calúmnies. R.

Mai no fa mal al próisme, / ni carrega a ningú res infamant, / compten poc als seus ulls els descreguts, / honra i aprecia els fidels del Senyor. R.

No fia els seus diners a interès, / ni es ven per condemnar cap innocent. / El qui obra així mai no caurà. R.

► Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colosses (Col 1,24-28)

Germans, ara estic content de patir per vosaltres. Així continuo en la meva pròpia carn allò que encara falta als sofriments del Crist en bé del seu cos, que és l'Església. Ara jo soc servidor d'aquesta Església: Déu m'ha confiat la missió de dur a terme en vosaltres les seves promeses, el seu misteri i secret, que d'ençà que existeixen els segles i les generacions humanes ell guardava amagat, però que ara ha revelat al seu poble sant. Déu ha volgut fer-li conèixer la riquesa i la grandesa d'aquest misteri que ell es proposava a favor dels qui no són jueus. El propòsit de Déu és aquest: que Crist, l'esperança de la glòria que ha de venir, estigui en vosaltres. Nosaltres l'anunciem. Sense fer distincions, amonestem tots els homes i els instruïm en tots els secrets de la saviesa per conduir-los al terme del seu desplegament en Crist.

► Lectura de l'Evangelio segons sant Lluç (Lc 10,38-42)

En aquell temps, Jesús entrà en un poblet, i l'acolli una dona que es deia Marta. Una germana d'ella que es deia Maria, asseguda als peus del Senyor, escoltava la seva paraula, mentre Marta estava molt atafegada per obsequiar-lo. Marta, doncs, vingué i digué: «Senyor, no us fa res que la meva germana m'hagi deixat sola a servir? Digueu-li, si us plau, que m'ajudi.» El Senyor li respongué: «Marta, Marta, estàs preocupada i neguitosa per moltes coses, quan només n'hi ha una de necessària. La part que Maria ha escollit és la millor, i no li serà pas presa.»

► Lectura del libro del Gènesis (Gén 18,1-10a)

En aquellos días, el Señor se apareció a Abrahán junto a la encina de Mambré, mientras él estaba sentado a la puerta de la tienda, en lo más caluroso del día. Alzó la vista y vio tres hombres frente a él. Al verlos, corrió a su encuentro desde la puerta de la tienda, se postró en tierra y dijo: «Señor mío, si he alcanzado tu favor, no pases de largo junto a tu siervo. Haré que traigan agua para que os lavéis los pies y descanséis junto al árbol. Mientras, traeré un bocado de pan para que recobréis fuerzas antes de seguir, ya que habéis pasado junto a la casa de vuestro siervo». Contestaron: «Bien, haz lo que dices.»

Abrahán entró corriendo en la tienda donde estaba Sara y le dijo: «Aprisa, prepara tres cuartillos de flor de harina, amásalos y haz unas tortas». Abrahán corrió enseguida a la vacada, escogió un ternero hermoso y se lo dio a un criado para que lo guisase de inmediato. Tomó también cuajada, leche y el ternero guisado y se lo sirvió. Mientras él estaba bajo el árbol, ellos comían. Después le dijeron: «¿Dónde está Sara, tu mujer?». Contestó: «Aquí, en la tienda». Y uno añadió: «Cuando yo vuelva a verte, dentro del tiempo de costumbre, Sara habrá tenido un hijo.»

► Salmo responsorial (14)

R. *Señor, ¿quién puede hospedarse en tu tienda?*

El que procede honradamente / y practica la justicia, / el que tiene intenciones leales / y no calumnia con su lengua. R.

El que no hace mal a su prójimo / ni difama al vecino. / El que considera despreciable al impío / y honra a los que temen al Señor. R.

El que no presta dinero a usura / ni acepta soborno contra el inocente. / El que así obra nunca fallará. R.

► Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Colosenses (Col 1,24-28)

Hermanos:

Ahora me alegro de mis sufrimientos por vosotros: así completo en mi carne lo que falta a los padecimientos de Cristo, en favor de su cuerpo que es la Iglesia, de la cual Dios me ha nombrado servidor, conforme al encargo que me ha sido encomendado en orden a vosotros: llevar a plenitud la palabra de Dios, el misterio escondido desde siglos y generaciones y revelado ahora a sus santos, a quienes Dios ha querido dar a conocer cuál es la riqueza de la gloria de este misterio entre los gentiles, que es Cristo en vosotros, la esperanza de la gloria.

Nosotros anunciamos a ese Cristo; amonestamos a todos, enseñamos a todos, con todos los recursos de la sabiduría, para presentarlos a todos perfectos en Cristo.

► Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 10,38-42)

En aquel tiempo, entró Jesús en una aldea, y una mujer llamada Marta lo recibió en su casa. Esta tenía una hermana llamada María, que, sentada junto a los pies del Señor, escuchaba su palabra. Marta, en cambio, andaba muy afanada con los muchos servicios; hasta que, acercándose, dijo: «Señor, ¿no te importa que mi hermana me haya dejado sola para servir? Dile que me eche una mano». Respondiendo, le dijo el Señor: «Marta, Marta, andas inquieta y preocupada con muchas cosas; solo una es necesaria. María, pues, ha escogido la parte mejor, y no le será quitada.»